

Og det er også vores opfattelse, at konsekvenserne, når vilkår bliver overtrådt, skal være meget mere markante, og at der skal være en sanktion, når vilkårene bliver overtrådt, og det er der ikke i dag – jo, i nogle tilfælde, i de groveste tilfælde: Når der er tale om, at den indsatte begår fornyet kriminalitet, så er det rigtigt, at man ser på, om vedkommende også skal have lov til at få udgang den næste weekend. Men hvis man f.eks. ser på tilfælde af overtrædelse af vilkårene med hensyn til at opsoge bestemte adresser eller bestemte personer eller optræde i beruset tilstand eller påvirket af euforiserende stoffer, så er det min erfaring, at næsten ligegyldigt hvor mange indberetninger politiet foretager, når det konstateres, sker der ingenting. Derfor har det selvfølgelig den konsekvens, at de indsatte er ligeglade med de vilkår, der bliver sat, og det er selvfølgelig ikke rimeligt. Vil-kårene skal sættes, og vilkårene skal overholdes. Hvis ikke de bliver det, så må det have den konsekvens, at fremtidig udgang og orlov bliver væsentligt indskrænket.

Men i Fremskridtspartiet ser vi også frem til, at ministeren lever op til det løfte, han har givet Retsudvalget om, at vi skal have en gennemgang af hele afsoningscirkulæret og hele udgangscirkulæret. Det glæder vi os i Fremskridtspartiet meget til.

Vi skal have en mere generel debat om det her, og der vil vi så langt bedre kunne komme hele vejen rundt om problemstillingen. Så det ser vi frem til, men indtil det tidspunkt så et løfte fra Fremskridtspartiet om, at vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg blev lidt nysgerrig efter at høre, om hr. Tom Behnke ikke mener, at et tilbagefald eller recidiv på 50 pct. er alt for meget. Og om ikke hr. Tom Behnke mener, at en bedre behandling af fangerne, mens de er inde – det er i øvrigt også et led i hele udslusningsprocessen med udgangstilladelser – kunne få denne tilbagefaldsprocent langt længere ned? Vi ved, hvis vi sammenligner med f.eks. samfundstjeneste, der går i stedet for fængsling, at der er tilbagefaldet langt mindre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det bliver lidt svært på 1 minut at svare på hele denne debat omkring recidiv osv.

Vi er enige i, at det er et højt tal, at der er 50 pct., som vender tilbage til fængslerne. Ingen tvivl om det. Vi er enige i, at man i fængslerne burde gøre mere for at give de indsatte noget at stå imod med, når de kommer ud igen, og at man i højere grad skal give dem noget ballast. Vi er også enige i, at man i fængslerne i højere grad skal prøve på at uddanne de indsatte, så de også via den vej har mulighed for at komme ud og få sig et arbejde, når de er færdige med deres afsoning.

Vi er også enige i, at de indsatte skal have langt bedre mulighed for at få et stykke arbejde inde i fængslet, når de sidder der. Vi har på Retsudvalgets seneste fængselsbesøg – det var i Vridsløselille – set, at de indsatte faktisk ikke har noget at lave. De sidder 8 timer om dagen. De skal møde op på deres arbejdsplads, men de har ikke noget at give sig til. Der er ikke noget at lave. Så jo, vi synes, at der skulle gøres meget mere ved det her.

Men det hele med den høje recidivprocent stammer fra, at man har en kriminel lavalder på 15 år, hvilket betyder, at børn og unge når at udvikle en ganske voldsom kriminel løbebane. Selv i det tilfælde, hvor man tager en, der f.eks. er 17 år, ser man, eftersom vedkommende er under 18 år, at vedkommende kun får en løftet pegefing. Andet sker der ikke ved det. Det vil sige, at de er hærdede forbrydere, når først de når op i den aldersklasse, hvor de overhovedet kan komme i fængsel. Tog man fat første gang og meddelte vedkommende: Det her det er forkert, lad være med at gøre det igen – så ville vi slet ikke se så mange i de danske fængsler.

Det kunne man overveje.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg give udtryk for følgende:

For CD er en fængselsstraf en reel frihedsstraf, hvor den dømte må give afkald på en række af de muligheder, som gives i verdenen udenfor, og det vil i princippet sige, at den dømte under afsoningen skal være afsondret fra omverdenen.

På den anden side er der vel ingen af os herinde, som tror på, at man bliver et bedre menneske af at sidde i fængsel i årevis og får bedre mulighed for at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter et langt fængselsophold. Derfor er det tvingende nødvendigt, at indsatte har mulighed for at bevare kontakten til omverdenen under afsoningen og i særlig grad forbindelsen til